

ARG. 4.

MINNEAPOLIS, MINN., DEN 1 FEBRUARI 1918.

NO. 3.

★ HJÄLP I. W. W. ATT VINNA INDUSTRIELL DEMOKRATI ★

Slut jer sammen

De I. W. W. har altid sagt, at arbeiderne kun har saa megen frihed, som de er sterke nok til at tage igennem sin organiserede magt. Naar en arbeider kommer ud og taler om retten til at organisere, saa kan man omtrent være sikker paa at blive afskediget. Det maa være en, som aldrig har forsøgt at kæmpe for sin og arbeiderklassens interesse, som taler om frihed, som vi aldrig har havt. Saa længe vi er under dannede og følger og adlyder de regler, so marbeidsgeverne giver os, da kan vi gjøre, hvad vi vil. Det maa være en uhyre og stor indbildningskraft hos en arbeider, som siger vi er fri. Lad os se tilbage paa, hvad som er hændt i de sidste 6 maaneder. Lad os tage streiken i skogsindustrien.

Der var ingen voldshandlinger begaaet. Ingen eiendom ødelagt, ingen dræbtes. Vore lokaler blev lukket. Sekretærer arresteret, bøger og litterature konfiskeret. Hundrevis af medlemmer fængslet og holdtes i maanedvis uden lov og ret. Skjødte 2 medlemmer blev sluppet løs i Idaho efter 2 forhør. En anden blev frifundet af jurien. En blev dømt til fængsel fra 1—10 aar. Den sidste sag vil blive appelleret til højeste ret. Men fængsles fremdeles.

De er anklaget for at være medlemmer af I. W. W. Vi har nu 8 timers dagen i distriktet rundt Spokane. Lad os se tilbage paa grubearbeidernes streike. I Butte Montana, finder vi, at 6 maskerede men brød ind i Frank Littles værelse, drog ham ud paa gaden, slæbet ham efter en automobil og hængte ham under en jernbanebro. Lidt eller intet forsøg gjordes for at bringe morderne for retten. Alle midler brugtes for at knuse streiken. I Bisbee, Arizona saa vi 1100 grubearbeidere paa streik. Mange af disse var familiemænd, og havde boet der i aarevis. Kompanierne hyfet bekvæmde vagtmænd. De tog telefon og telegrafkontorerne i besiddelse, medens de drev grubearbeiderne ud af byen. Fragttog tog dem ud af staten. Intet forsøg at forsyne dem med mad eller drikkevand gjordes. Selv forrettingsmænd og en advokat blev sendt ud med de organiserede arbeiderne. De var ikke medlemmer af organisationen, men var mere eller mindre sympatiske med arbeiderne paa streik. Denne bruceiernes opførsel i Arizona kan kun sammenlignes med tyskernes voldshandlinger i Belgien, og czareren af Rusland, da denne var paa høiden af sin magt. En af Amerikas højeste embedsmænd erklæret offentlig at Frank Littles mord havde en gavnlig indflydelse paa de streikende grubearbeidere. Tiltrøds for at en undersøgelseskommitee fra Washington, D. C. fandt at streiken i Arizona var fredelig, og at grubeierne tog loven i sin egen haand, ja, at deres haandlangere fremstillet sig som arme officerer i statens tjeneste, da de tog telefon og telegraf-

kontoret i besiddelse, mens arbeiderne blev drevet ud af byen, for at forhindre nyheden om denne hændelse fra at komme ud. Tiltrøds for alt dette blev intet gjort fra myndighedernes side.

I Omaha sidder ca. 40 mænd fængslet. De mødte som repræsentanter paa anlægsarbeidernes aarsmøde. De sidder fremdeles fængslet.

I Tulsa, Oklahoma blev et antal I. W. W. medlemmer arresteret og skulde blive sat fri om de vilde forlade byen. Byens politiet tog dem udenfor bygrænsen, til et sted, hvor maskerede mænd i automobiler ventet dem. Politiet istedet for at forsvare fangerne i deres varetægt, var mere end villige i at overgive dem til de maskerede mænd.

Disse tog klæderne af vore medlemmer og brændte dem, siden blev de pisket til blodet randt og varm tjære hældt over deres blødende legemer. Dette mesterstykke blev gjort i erindring af kvinder og børn i Belgien.

En af de mishandlede mænd var 65 aar gammel, han og hans familie levet i Tulsa i flere aar. Efterpaa blev de jaget afsted uden klæder.

Dette er eksempler paa Amerikas civilisation. Paa denne vis maa arbeiderne underkues. Lov og ret? Ja næveretten i al dens brutalitet.

I en anden stad finder vi at en af vore medlemmer blev draget ud af byen og hængt op, og skaaret ned efter han mistet bevidstheden. Han blev siden slaaet med klubber mens han laa paa marken i bevidstløs tilstand. Det var ikke en morder eller en kvindeskjænder. Det var en unionmand.

I California saa vi Tom Mooneys sag for retten. Dømt til døden, tiltrøds for falske vidner, og løgner som let kunde modbevises. Mooneys hustru blev frikendt, men holdes fremdeles i fængsel. 2½ million organiserede arbeider, sidder stille og ser paa at deres kamerater, bliver sent til galgen eller fængsel paa livstid.

I Fresno, Cal., finder vi ca. 25 I. W. W. medlemmer i fængsel. De er anklaget for at gaa paa streik. Denne klage for hvilken de er stævnet for retten er sent ud i et flyveskrift af I. W. W. Denne sag burde følges med interesse af alle arbeider, ligegyldig hvilket parti de tilhører, eller hvad organisation de hører til. I denne klage fremstilles kapitalisternes magt og ret ifølge loven. Det er arbeidernes ret til at organisere og streike, som staar for retten. Det er arbeidernes eneste vei til frihed som staar eller falder med denne sag.

En oversættelse af flyveskriftet i sin helhed følger:

Union Mænd!

Hvis I. W. W. medlemmer kan

DET LYSTNER I ØST

Der kommer en dag med straalende sol
Med liv til de trælende Slave
Med lys over verden fra pol og til pol,
Og jorden skal bli til en have
Vor frugterne gror for den trælende høb
Og fred for den liden skare.

Men end er det nat! Den mørkeste nat!
Over millioner mennesketrælle
Hvor magterne ligger med dig som en kat
Og har stukket ibrand det helle
De gjøsler jorden med hauger av lig,
Og luften er fyldt av fortvivledes skrig.

Hvor bærer det hen? Hvad bliver dit svar?
Er du færdig at gi os din støtte?
Se Historiens svar! Du maa være snar!
Det gjælder dit liv og din lykke
Din frihed nu sidder paa spil
Hjælp dine brødre nu om du vil.

Hør! hvær eneste trøst er en hedens lyst
Saa kom og bli med i vor række,
Vi holder Industriens nøgler i haand
Og fremad det gaar i Bolshevikernes aand
For vi ære de vældige stærke
Vi haaber du det vil merke.

For husk det min ven — Den mørkeste nat
Gaar straks foran morgensens røde
Kom da Kamrat! Kom lad os ta fat!
For at bringe de hungrende føde.
Se! snart er det dag. Det lystner i øst
Fængslernes Porter skal snart brydes løst.

For nu! rinder morgensens straalende lys
Nu! blir det Brød til de trælende masser
Nu! svinder mørkerets elendige dys
Hør! det buldrer i Politiske Stater.
Nu ser vi dagen vi talte om nys,
Nu vaagner de trælende klasser.

blive dømt som forbrydere for at forlange en bestemt pris og bestemte vilkaar af en arbejdsgiver,

Saa kan du!

Læs denne klage for hvilke mere end 30 arbeider i Fresno, Cal. er stævnet for retten. De anklagede er beskyldt for igennem hemlig sammenavergelse, at skade, undertrykke, true og skræmme visse borgere af de Forenede Stater, med frie forretigheder og privilegier, sikret dem af grundloven og Amerikas love, ved at forlange en bestemt løn, og bestemte vilkaar fra arbejdsgiverne Amerika over, og medmindre arbeiderne vil samtykke i at betale en bestemt løn og komme overens om bestemte vilkaar, de anklagede og personer med hvem de anklagede sammensværgede vilde nægte at give deres tjeneste til nævnte arbejdsgivere og vilde indlade sig i, hvad til daglig dags samtale er bekjent som streik. Hvad synes du om den klagen? Den er tydelig.

Kapitalisterne har visse privilegier i følge loven. De kan sige, at arbeiderne skal arbejde for den løn og under de forhold, de finder for godt at give dem. Hvis en mand taler til en anden, og de skutter sig til en union for at faa mere betalt og bedre livsvilkaar, saa er det en ulovlig sammensværgelse. De siger, de vil gaa paa streik, hvis ikke deres krav bliver opfyldt. Kapitalisterne blev

herved skadet, truet, skræmmet og undertrykket. Dette er det klareste bevis paa at arbeiderne i Amerika har hverken ret eller tilfaldse til at ytre misnøje med deres livsforholde. Lad os se hvad "Industrial Relations Commissions report" har at sige om domstolene i California. Denne rapport gaves ud for en 2—3 aar siden, men den kan give os et indblik i, hvad en organiseret arbeider kan vente af justisen der. Mooneys sag og dens udfald viser os, at ingen forandring er foregaaet hvad domstolene angaar.

Vidner for denne kommission berettet at største delen af "juryen", de edsvorne, var eiendomsbesiddere og arbejdsgivere. De var mere end almindlig fordomsfulde mod en organiseret arbeider. Udfaldet af en sag hvori en arbeiderorganisation eller en medlem af denne var anklaget, vilde direkte eller indirekte angaa de edsvorne.

Det I. W. W. vs. Fruit Growers Association, som staar for retten i Cayifornia. Udfaldet af denne sag beror paa arbeiderne i Amerika.

I. W. W. har ingensomhelst haab om retfærlig rettegang. Det er bare vor ævne til at faa arbeiderklassen til at vaagne op tilstrækkelig saa de kan indse nødvendigheden i at slutte sig til os, og øve tryk paa myndighedernes, som kan redde disse kamrater fra lange aar bag fængslets mure.

(Forts. å sid. 3.)

HYCKLARE

Människorna äro inga änglar, utan äro belastade med många fel och brister. En människa har en vana att stjåla, en annan att ljuga och återigen en annan att mörda; en människa lider av storhetsmani, en annan av hämnd och en tredje vändas i avundsjukans kval. Alla dessa människor utstötas från samhället och gå under den allmänna benämningen av dåliga människor och brottslingar. Men det finns en annan grupp av människor av ännu lägre art, vilka oantastade få gå omkring, och det är hycklarna.

Hyckleriet är en farsot som fritt får florera och fastän det är det lägaste draget en människa äger, så är det likväl ingen som vänder sig däremot.

Man skulle tänka, att i ett fritt land med fria institutioner ej gävo rum för hyckleri. Var tankens och yttrandefrihet råder, synes mig, skulle själva rötterna till denna vedervärdiga plåga utdö. När därför hyckleriet är ett starkt betonande drag hos en nation, drar jag den slutsatsen, måhända oriktigt, att det är föga bevänt med det landets fria institutioner.

Dåliga syften föda de fala hycklarna och lögnen och förtälet följa deras spår. De drivas dit, tvingas dit, av olidliga förhållanden, av falska moraliska standards.

Samhället är så väl förordnat, att det uppägar individernas lägsta böjelse och kväver deras stora och sköna drag. Det är brottsligt att uttala sina tankar, visa sig vara den man är, men det är fullkomligt lagligt, att tänka en sak och säga en annan.

När bödlarna tala om kärlek till nästans liv, då känner man att han ljuger. Om från tungorna flyta de skönaste ord, skall dock det skarpa örat höra övertygelsen saknas.

Det är så med våra dagars patrioter. De tala om mod medan de darra i knävecken; de tala om kärlek till fosterlandet, men älska panningpåsen över allt. De tala om offer, men rädas för att göra dem. Det går an så länge de ha andra att ställa framför sig, som skydda dem för kulregnet, men en dag skall inga finnas mer och då få de själva möta farorna.

Det bleve inga krig om de lagstiftande församlingarna och regenterna själva finge deltaga i striden, finge göra uppoffringar. Nu sitta de och kallblodigt stifta lagar, som driva miljonerna till brott och död, eller kasta dem i fängelse allt efter som förhållandena äro.

Under 1916 skapades i Amerika icke mindre än sju tusen niohundra och tjugofem miljonärer. De ha skapats av kriget, men vilka uppoffringar tror du dessa vilja göra för sitt lands försvar?

Voro de för en högre inkomstskatt?

— Nej, de stredo däremot med tänder och klor och hotade motionärerna med avsättning.

Vilka skall gävo ej tidningarna, då denna motion väcktes! Alla i favör av densamma stämpelades som fosterlandsförrädare.

Men de voro för att arbetarna skulle konskriberas; själva gå de skottfria, ty de ta kontrakt på krigsmaterial, och anses därför nödvändiga för krigets lyckliga avgörande. Miljonärerna äro för detta världsösa ödslande av material och människoliv, ty deras kassa ökas med en 15 a 20 tusen dollars för varje fallen man. Deras normala profit har sedan kriget ökat med 200 proc. Det är en kolossal affär, som var man ser, om han följer med sin tid.

Beskattningsfrågan var av en lindrig art. Det var tal om att taga cirka 50 proc. av den bestämt fastslagna krigsprofiten, utgående ifrån normalförhållandena före kriget. Den profit, som före kriget fallit på deras lott skulle lämnas oberörd och dragas från totalsumman av deras inkomst innan skatten skulle uppbäras. Detta hade givit dem 50 proc. högre profit än vad de någonsin haft. I såväl ansågs denna anspråkslösa motion, som ett inkräktande på manufakturernas frihet och rörelseförmåga och konsekventligen föll den med dubbel majoritet.

Icke ger man oss dylika rättigheter och förmildrande omständigheter tillämpades icke i vårt fall. Det är all vår egendom som tas, vår familjelucky och våra liv. Våra känslor läggas icke i vägen; familjebanden brytas hänsynslöst och frivilligheten dränkes i lagar och disciplin.

Detta är det lömska hyckleriet, om någonting är det!

Jag vet att mina kamrater ringakta mig för att jag skriver om ämnen som jag gör; men jag vill att arbetarna skola förstå på vilket sätt de bli behandlade.

Emot hyckleriet borde varje människa ställa sig upp; det är vår plikt att bekämpa det i vilken form det yppar sig.

Jag kan ej återhålla mina anklagelser, kosta mig vad det kosta vill. Det måste talas ut, elskas som gevärskulor, med avsikt att träffa. Jag vill ha frihet med mig själv, och kan icke få det om jag tiger.

Give, att mina ord kunde sätta världen i brand, kunde väcka de trånade tusende, vilka hungra efter befrielse eller död!

Icke endast prästen bär hycklarens skrud. Det finnes icke en på tusen som kan kalla någon hycklare utan att döma sig själv. Och man vill ha hycklare och man skapar dem, där en gnista av frihet och ärlighet finnes.

Vad är tvånget att kryssa flaggorna om icke skapandet av hyckleri? Vad är upphovet av yttrandefriheten om icke alstransskatt?

(Forts. å sid. 3.)

An official organ for the Scandinavian branch of the Industrial Workers of the World. Published semi-monthly.

Published and controlled by the Scandinavian Recruiting Union, Minneapolis, Minn.

Send all communications to "Allarm", Box 179 Minneapolis, Minn.

Prentmerationspris: Helt år \$1.00. Lösenummer 5 cents. Återförsäljare redovisa med 3 1/2 cents.

Tidningen utkommer den 1 och 15 i varje månad.

Yearly subscription \$1.00, 1/2 year 60 cents, single copies 5 cents. Bundle orders, pr. copy, 3 1/2 cents.

Tidningen redigeras och utgives av en kommitté.

Wm. D. HAYWOOD, Gen. Secy.-Treas.
1001 W. Madison St., Chicago, Ill.

GENERAL EXECUTIVE BOARD
Francis Miller, C. L. Lambert, Richard Brazier
and William Wiertola

Kan A. F. of L. bli omorganiserad till en industriell förening?

På den frågan kan man av allt att döma påstå nej.

Bevisen för mitt gjorda påstående kan man se dagligen. Vid varje tillfälle som något inom A. F. of L. skall göras, som är av riktigt värde till arbetarklassen, finnes där dolda krafter, som göra allt till dess undergång. Alltifrån pappa Gompers, ner till den grönaste affärsagent, ett uppkomlingsbegär förtas och gödes. Man kan tryggt påstå att nio tiondelar av dessa arbetares parasiter äro där för att tillfredsställa sina slumrande kapitalistbegär, och varje gång de lyckas, sker det uteslutande på arbetarnas bekostnad. För omkring fyra månader sedan blev en federationskommitté organiserad, bestående av de flesta inom järnvägsbranschen — med några få undantag — som voro tillhörande A. F. of L. såsom smeder, maskinister, pannplåtslagare, maskinskötare och snickare, med deras respektive handtlångare i och för en löneförhöjning. Några av dessa yrkesgrupper fordrade en lika stor timpenning, samt en lika lång arbetsdag. De andra åter fordrade en åttatimmarsdag med lite varierande timpenning.

De skulle med en representant från var och en av de nämnda yrkesgrupperna, från de olika järnvägsbolagen fordra en löneförhöjning samtidigt, inte som förut har blivit praktiserat, att t. ex. när maskinisterna har underhandlat om en löneförhöjning, som i regel har tidlen utsträckt till det längsta möjliga från bolagets sida, och till dess fördel, under tiden har någon av de andra yrkesgrupperna fått väntat i tre och fyra månader, kanske mera, innan tillfälle har givits dem att presentera sitt löneförslag.

När så sent omsider tillfälle har givits, de måste på grund av sitt gamla avtal, vänta trettio dagar, och i många fall när längre avtalstid är gällande, längre, innan de kunna komma till en sammankomst i och för reglerandet av ett nytt slavkontrakt. Man måste i förbigående upplysa om att de sista dagarna det gamla avtalet gäller, ett gammalt välbekant uttalande från slavernas sida är: vi måste följa vårt avtal. Om sedan det har blivit brutet varje dag förrinnan från bolagets sida, har inte det minsta betydelse för dessa laglydiga kontraktslavar.

Det gamla uttalet från bolagsrepresentantens sida är, att han hoppas denna löneunderhandling inte bliver så långvarig. Som en ursäkt påstår han att de föregående hade varit lite grand "tjurskalliga" just i småsaker och detta hade så förtörnat nämnda storhet att han just för att lära dem en läxa hade fördröjt tiden.

Denna lögn arbetar förtröfligt på de som nu skola fråga för litet mera av sin egen produkt. De lova samtidigt både för sig själva och för honom, att något sådant aldrig kan komma i fråga med dem.

När de så få till svar, att nämnda yrkesgren alltid befunnits vara mera resonabel — nämnda lögn användes alltid från bolagets sida och är alltid lika resultatgivande — han kan se i deras rodnande ansikten, att nämnda bearbetning från bolagsrepresentantens sida har arbetat förtröfligt.

Men vad finna de, när de själva önska lite grand förbättringar? Jo, att han, trots sitt beröm om sig själv, är nästan omöjlig både i små och stora saker. De finna, att trots sin egen medgörlighet, de äro villiga att kompromissa till det yttersta, de ändå av honom anses att vara alltför oersonliga i sina fordringar. De finna sig snart i samma förhållande som deras föregångare, om de inte ville skriva under på hans erbjudanden, vilka i flesta fall inte skiljes mycket från det gamla.

Många gånger användes andra kryphål av bolagsherrarnas representant; nämligen att han är villig att gå in på en del av deras fordringar, men han vill inte vara den förste att erkänna sådana radikala förbättringar. Det är väl onödigt att upplysa om, att nämnda argument från bolagsrepresentantens sida användes av de olika bolagens representants sida samtidigt — detta tillfredsställer de för litet fordrande slaverna för en tid. Man kan lätt räkna ut vad värde sådana underhandlingar hade för bolagen. Några var i löneunderhandlingar alltid, med alltid samma resultat och samma argument.

Aldrig har något försök gjorts från de olika gruppernas sida, att gå på gemensamma möten för att komma till en gemensam förståelse, för vad som skulle vara gemensamma intressen. I flesta fall har försök gjorts för att den ena gruppen skulle kunna få mera betalt och bättre förhållanden, på en annan grupp bekostnad, om de ha lyckats, de då tänkt sig vara bättre samt oundvikligare för samhället.

Som förut nämnts, de som var mest progressiva inom de olika grupperna, hade smittats av I. W. W:s idéer, nämligen, att om de kunde alla bilda en kommitté från alla de olika yrkesgrupperna samt underhandla med alla de olika järnvägsbolagen representerade i "North Western" samtidigt de kunde vinna mera av vad som är nödvändigt för vårt livs uppehälle och nödort.

Idén var god. Allt för god för att kunna få någon genklang

Många sätt att väcka upp arbetarklassen

U. S. Fuel Administration har nu dikterad av rådande brist på stenkol, utgivit en order, att uppstänga en massa industrier för 8 dagar, och så varje måndag till den 25 mars detta år. Denna saken är ju bekant för alla som i någon mån följa med sin tid, så det är ingen nyhet.

Men om vi betrakta handlingen ifråga, så finna vi betydligt av värde.

Det är dock nödvändigt att känna till arbetarnas dagliga behov, för att finna värdet. De oorganiserade arbetarnas behov så långt jag kunnat utröna hitintills är uteslutande arbete. Frågar han efter annat är han ingen "god" arbetare. Det finnes endast ytterst få undantag och dessa söka vid första möjliga tillfälle medlemskap i I. W. W. eller annan arbetareorganisation.

Vi veta att det första och enda en "god" arbetare frågar efter, är arbete. Betalning för arbetet — ja det bestämmer den "gode" basen — naturligtvis. Många äro alldeles för fega att fråga efter löns storlek, några få fråga efter lön, men fordra ej. Nu ha de mistat vad de ha de största behoven av, och vad kan möjligtvis hända? Jo — nu under fridagarna kan kanske komma de att fråga sig själva och sina kamrater — detta speciellt som ett stort antal ej ha mera än att de kunna leva från en avlöningsdag till en annan — hur kan han, arbetsgivaren kunna leva, han som icke producerat något hela denna tid och vi svälta?

Med få ord: de kanske börja fråga efter och få behov av frukterna arbetet framskapat, och de ha ett gott tillfälle att se, att det ej är någon annan än dem som framskapat produkterna. Som sagt, kanske dessa dagars frihet förmår framskapa ett nytt behov. När detta behov en gång är väckt så är det lätt att organisera dem.

En annan sak som denna påtvingade fridtid visar, är att kapitalistisk kontroll över industrien är ruinerande för samhället i sin helhet.

inom A. F. of L. Kommittén var organiserad, var färdig att göra en attack mot järnvägsbolagets "front trench", nämligen deras kassaskåp, men något otränknat kom. Guvernementet övertager kontrollen av järnvägarna. Ett första steg till statssocialism, påstår den prostituerade pressen. Slaverna svälja denna "goja" färdiggjord från kapitalistens sida. En konferens har varit kallad. Denna gång var guvernementets representanter som hade ledningen i löneförhöjningsfrågan. Vi kan lätt gissa oss till vad slags argument, de nu har försökt — och utan tvivel lyckats — duperade så kallade "våra" representanter med. Resultatet är enligt ut-sägo 10 procent löneförhöjning.

En fråga till er järnvägsslavar. Är jute edra fysiska såväl som andliga behov lika stora oavsett för vem ni arbetar? Ni arbetar under de mest onunda förhållanden, men ingenting verkligt göres från eder sida att förbättra förhållandena.

Ni kan utösa vagnslaster av svordomar över en del av de oärliga svekfulla politiker, som har lyckats att komma i makt, många gånger på edra egna röster, men själva vill ni inte göra något. Det är så lätt att hyra någon annan att utföra ett arbete, och sedan kritisera när som inte utgången var så god som önskvärd, men själva göra något, själva taga ansvaret, det vill ni inte. Det är utom allt tvivel att nämnda kommitté lyckats till en del, om inte denna oberäkade händelse påkommit, nämligen guvernementets kontroll över järnvägarna. Men varför upplösa kommittén? Vi måste strida för vår rätt oavsett vilken som är den dominerande. Om guvernementet inte möter våra mest bligsamma fordringar, måste samma medel användas som mot privata bolag.

Tro inte, fastän ni äro tillättna det vackra uttrycket "vår" järnväg eller dylikt att ni ha någon del i detsamma, utan endast rätten till det namnet "vår". För det är ni färdiga att försaka en stor del av edra mest trängande behov.

Just för att övertaga er själva om hur mycket av nämnda järnvägar äro edra, kan ni ju gå och fråga för edra delar av desamma. Om ni då inte anses för vansinniga av dem som mest vill låta påskina det är edra, då måste jag gissa igen.

Där finnes nog inom nämnda industrier bra och tänkande män, Ni gör förutan tvivel ett gott arbete, men man måste erkänna att mycket energi är föspild till ingen nytta.

Att edra vackra drömmar om att göra A. F. of L. till en industriell organisation endast är en utopi och kan aldrig bli någon verklighet får ni nog snart lära känna.

Att den kan göras lite mera radikal inom vissa lokaler är mycket möjligt. Men är det full valuta för spild energi? Jag påstår nej. När som en fullt tidsenlig organisation finnes, som kan möta det organiserade kapitalet på dess eget stridsfält, nämligen det ekonomiska, då vill jag säga: bli medlem av I. W. W. Låt A. F. of L. själv dö med dess konservativa innehåll. Den är dömd till undergång. Låt den följa Gompers till de sälla jaktmarkerna, ingenting är förlorat.

Vad du gör, gör snart.

Låt oss se hur!

I somras tvingades gruvarbetare att på grund av de ständigt stigande levnadsomkostnaderna gå ut på stråk för högre lön.

Gruvvägarne sin väna trogen vägrade att möta arbetarnas fordringar, med resultat att det lilla lager av kol som fanns brändes upp, och nu kommer vintern, och de behov som nu visa sig kunna ej mötas.

"Naturligtvis är det arbetarnas fel — de skulle arbeta och svälta."

Hur många människor ha ej frusit till döds på grund av kolbristen? Tidningarna ha rapporterat ett oändligt antal fall, vid sidan meddelades att hundratals vagnslaster av matvaror och levande djur omkommit. Att detta sätt att handhava industrien ej kallas "Conspiracy" är tydligt, och beror givetvis på en sak endast — den, att arbetarna låtit en del taga produkten av arbetet, och på detsamma bygga upp en organiserad makt som skär dem och deras rofferi.

Att industriherrarna förlora så eller så mycket under dessa dagar kan väl kunna visa arbetarna hur mycket de bestjålas inom industrien.

Det är en lögn att industriherrarna förlora, ty den som ingenting producerar kan ej förlora något, det är sant att de endast mista möjligheten att bestjåla arbetarna så eller så mycket.

När nu arbetarna se detta, få vi hoppas åtminstone, att det för när väcka dem till medvetande om, att om organiserade tjurar kunna leva i lyx och överflöd utan att producera, så måste organiserade arbetare vars händer styra och sköta samhällets produktiva maskineri, ha tusen gånger större makt. Det är i hög tid nu att ni arbetare som ännu stå utom organisationen ändra edra behov och ert intresse.

Arbetets produkt tillhör arbetarna, låt det från nu och i en framtid bli er sak att ta dem i besittning, och återuppreparandet av dessa vansinnigheter får slut, helhet.

Carl Ahlteen,

DEMOKRATI

Varför arbetarklassen reser sig samlar sig under I. W. W:s fana och strider för demokrati på arbetsplatsen, kan följande lilla urklipp ur "The Atlantic Monthly" visa:

"Det finnes ingen plats på jorden där ett sådant system existerar som här i Amerika, detta vad det beträffar uppehållet av sträjbrytare och mördarkärer (gunnen) ej heller finnes det ett organiserat motstånd till arbetarnas organisering, sådant, som det som organiserats av "The National Manufacturers Association. Deras absoluta strävan är att med alla till hands stående medel krossa arbetarnas försök att organisera sig och höja sitt levnadsstandard och deras metoder äro långt ifrån fredliga och humanitära."

Dessa ord av mr Charles H. Parker, ledare a förlikningsnämnden utsed av president Wilson, kanske förklara varför arbetarklassen ej är nöjd med demokrati på papperet, utan fordra det inom industrien.

Någon kanske frågar hur demokrati kan praktiseras inom kapitalistiskt kontrollerad och ägd industri, där två klassintressen mötas och komma i strid om produkten av arbetet.

Det enda sätt på hvilket jag kan se demokrati existera inom industrien, är: att arbetarna organisera i densamma, ta fulla produkten av sitt arbete och låta kapitalisterna — aktieägarna — ta sin produkt.

Att denna del, som på detta rättvisa sätt tillkommer dem icke gör dem feta, kan man vara förvissad om.

Nu står det tydligt för varje arbetare, man och kvinna, att man kan ej med vackra ord och fraser, ej med önskningar eller förbannelser åstadkomma detta tillstånd, lika litet som man kan på nedanstående sätt få upp ett hus. Ingen har väl önskat sig ett hus och utan någon annan faktors medverkan erhållit ett dylikt. Så och här, det går ej på annat sätt än att gå till verket och bygga detsamma, liksom man fogar sten på step etc.

Någon säger: Ja, om alla komme med och vore eniga, så —

För det första: den som säger så är själv en av dem som ej är

enig. För det andra så är detta det mest dåraktiga ord någon kan yttra; det är omkring som att säga, att man skall bygga ett hus på så sätt att man tar alla tegelstenarna till hela huset på en gång. Hurudant skulle väl detta hus bli?

Nej, det måste fogas sten intill sten och sten på sten och sammanbindas systematiskt, efter förut upfunnet sätt. Så med arbetarnas organisering; den måste ske medvetet, systematiskt och efter linier, efter och dikterade av det rådande produktions- och distributionssystemet samt baserad på absolut klassiska intressen.

Detta resulterar i — Industriell Klasskamp — och rätt utkämpad, lämnar åt mr "Boss" ej så mycket som en trasig skjorta på hans kropp, — detta om han skall ha värdet av vad han producerat.

Vår mening med demokrati är — direkt bestämmanderätt över industrien i vilken vi äro sysselsatta, och fullkomligt kontroll över produkten. Kapitalisternas mening med sin demokrati och förresten hela deras demokrati kunna de ha själva. Det är rätten att producera så många lagar de önska, och lägga oss i så många fångelser de önska.

Vi skola ej frångå dem den rätten, medvetna om att utan arbetets produkt äro dessa deras lagar endast tomma ord. Att vi äro konsekventa när vi påstå att endast den som deltagar i industrien — samt utför samhällsnyttigt arbete, skall bestämma över och kontrollera detsamma, är tydligt, och detta menas att ingen är uteglömd som vill deltaga i produktionen och distributionen.

Arbetare — är du en av dem som önskar att göra världen mogen för, och skyda denna verkliga demokrati, bliv då en soldat i den demokratiska armén.

Uniformen är: en röd knapp och en uppbetald röd medlemsbok. Instruktionen för dessa soldater finner du i I. W. W:s principförklaring, konstitution och litteratur.

Nu är det tid att visa att du ej är ett fegt kryp. Striden är i full gång. Din insats är av stor betydelse för ett lyckligt resultat.

Carl Ahlteen,

Cook County jail, Chicago, Ill.

Riklig skörd av miljonärer året 1917

Av en rapport nyligen avlämnad av "The commissioner of Internal Revenue" för 1916. lära vi att antalet miljonärer ökat under året med 7,925.

Rapporten för året 1915 visar att antalet miljonärer var 14,771, ökat med den nyss anförda summan ha vi den lilla bligsamma summan vid 1916 års slut av 22,696.

Rapporten för 1917 är ej inne ännu, men vi äro nog ej mycket misstagna om vi säga att antalet föröknats.

Det är svårt att få reda på hur mycket över en miljon alla dessa ha, men efter rapporten lära vi att minst 10 av dem voro vid 1916 års slut ägare av omkring 125,000,000 dollars — 9 voro ägare av omkring 100,000,000, 14 hade omkring 80,000,000, 34 hade omkring 60,000,000 dollar och resten av dem hade varierande mellan denna summa och 1,000,000 dollars.

Vi antaga att antalet miljonärer hade dubblat 1916 års siffror, och vi äro medvetna om att de äldre miljonärerna ha likaså betydligt ökat sin egendom under året.

Nu kan det vara på sin plats att se huru det är möjligt att bli miljonär.

Att det är omöjligt att arbeta sig till och spara en miljon dollar skall jag visa genom att dividera summan med antal dagar av året. Detta kommer att visa att hur stor daglön en person äro har, är det omöjligt för honom att spara 1,000,000.

När nu detta blir bevisat, så veta vi att där finnes endast en utväg kvar, den att stjäla. Om en person skulle arbeta 365 dagar om året och erhålla 5 dollar om dagen för 100 år utan att förstöra en cent, skulle han ej uppnå en femtedel av 1,000,000.

Om en man arbetade 100 år och ej förstörde en cent samt erhöill 20 dollar om dagen skulle han ej lyckas att få upp det till denna summa. Den enda praktiska vägen är att stjäla 1 dollar av 1,000,000 människor eller en större summa av ett mindre antal.

En miljonär är en person som skördar vad andra ha sätt, — stjälar vad andra ha producerat. I åsynen av detta bör man — och har rätt att fråga varje oorganiserad arbetande man, kvinna och barn, vad de tänka på när de tillåta detta stortjuveri existera, under det att de dagligen sjunka djupare och djupare i fattigdomens dy.

De ursäktas sig möjligen med att de veta ej på vad sätt att rädda sig undan.

Jag har ett råd här: Bliv medlem av I. W. W., och se till till att alla arbetare du arbetar vid sidan om också bli det, och studera nog I. W. W:s principer och stridsmetoder, och du skall snart bli övertygad om att du och din klass kan räddas.

Va ha intet att förlora, men en hel värld full av allt gott att vinna.

Carl Ahlteen,

Cook County Jail, Chicago, Ill.

Sparal? Sparal?

Vilken ädel förmaning de prostituerade tidningarna bjuda oss på dagligen! Vilken är det ännat för? Är det för den stora massan av slavar som i det lyckligaste fall förtjänar \$3.00 om dagen, eller är det för de rika? Tänker man lite på saken, är den förmaningen överflödigt på båda klasserna. De nu i det närmaste utsvultna slaverna sparar förutan förmaning från kapitalisttidningarna. Varför? Jo inte för det de äro så kvicka att lyda mr Hoover förmaning, inte för att det är så naturligt för dem, utan av det enkla men effektiva skälet, de äro tvingade av ekonomiska skäl. Tror väl någon att vår parasitklass sparar? Nej, ingenting är för gott för dem, och varför skulle de spara? Finnes det inte tillräckligt med slavar som förse dem med alla möjliga förnödenheter, som tilltaga det bästa möjliga i matväg, de finaste kläder m. m., som stå färdiga att knäböja vid minsta lilla vink?

Vi se statistik på hur mycket kunde sparas t. ex. om vi spara en skiva bröd om dagen, i stället för att låta den torka och sedan kasta bort den, vi kunde spara många tusen kilo hvete om året. Jag undrar på om dessa nationalekonomiker med sina stora ord och ihoptorkade hjärnor veta, att det är en strid på liv och död emellan barnen i en fattig arbetarfamilj, just för den sista brödbiten, och det innan den har blivit torr och oätlig.

Eller var den förmaningen rikad till Amerikas tusental av miljoner? Knapast troligt. Troligt är, att om någon försökte att få dessa värda herrar äta en torr brödbit bleve han arresterad för att vara tskvånlig, förrädare, eller I. W. W. och allt möjligt.

Så få vi en annan statistik på hur mycket smör kunde sparas om vi rengjorde vår smörallrik rikthet. Ett fint skoj, inte sant? Vet inte dessa slaghuvuden, att priserna på smör äro så höga, att de äro till och med för kostbara för den fattige slaven att ens tänka på. Sedan spara kol. Vi ha eller rättare de ha — kolbrist — vi äro alltid vana vid kolbrist på grund av att de patriotiska kolhandlarna inte äro världsloa nog tillåta oss kredit på nämnda lyxartiklar. När detta skrivs har redan bestämts om 5 dagars stillstånd inom industrierna samt stängning av krogar och teatrar o. d., men ingenting har sagts om kyrkor och bönhus.

Vi ha här i Minneapolis på 12 kvarter 10 kyrkor, varför inte spara på värmen inom dessa stenrucker. Jag är inte mycket underrättad om huru väl dessa kyrkor av olika religionssektorer äro besökta, men man kan tryggt påstå, att alla kyrkobesökarna kunde rymmas i en kyrka och alla de frälsta själarna i en tändstjeksask.

När vi så läsa om hur 300,000 barn dö ärligen i det rika fria Amerika på grund av svält eller genom dålig vård, därför att fadern inte förtjänar nog för att låta modern stanna hemma för att taga vård om barnen och hemmet, då måste man undra varför de göra så mycket besvär med att agitera för sparsamhet.

En guvernemang statistik visar att i 8 av Amerikas största städer 13,000 barn dogo på grund av svält och dålig vård.

I dessa städer förtjänade en fjärdedel av familjeförsörjarna mindre än \$500 om året och ett barn på varje 8 dog; endast en åttendedel av familjeförsörjarna förtjänade \$1,050 och över, för dem dog endast en sextondedel av deras barnantal.

Därför måste man väl fråga: varför detta blodiga hant?

Vi av arbetarklassen som äro i samma förhållande, vi veta att det enda vi ha i överflöd, är fattigdom, hunger, och det umbäranden av alla slag, och dem ha

Industriell styrka är vårt hopp

Översatt från "The Industrial Worker" av Geo. Bergfast.

För rätten att organisera, behövs ej flera martyrer. Vi ha blivit berövade vår frihet, blivit deporterade från våra hem, blivit illa behandlade av maskerad pöbel, blivit beskjutna bakifrån, blivit beskylda för tio tusen förbrytelser, blivit bortrövade och hängda, blivit kastade i fängelse av polisdrängar förhyrda av en feg kapitalistklass.

Men vår harm har börjat att koka över. Det är tid att sätta stop för fortsättandet av sådana bragder.

Men huru skola vi fullborda denna uppgift? Jo! Genom att bringa hela arbetarklassen in i en organisation i vilken arbetarklassen kan känna sig säker och vilken har internationella principer.

En organisation som har så stark kraft så att den kan åstadkomma rubbningar i själva hjärtat av produktionen — i själva grundvalen av samhället — så stark så att vi kunna befalla våra angräpar att upphöra med sina bragder. Genom att vinna mera makt än vad kapitalistklassen besitter.

Detta är en stor uppgift. Det vill fordra våra bästa ansträngningar; det tvill fordra mod, beslutsamhet, uthållighet och outhärligt arbete, men ledningen av industrien och kontroll över våra egna liv är förtjänsten av alla våra ansträngningar.

Våra fiender vill ej möta oss på vår egen utvalda stridsplats, nämligen till överläggningar och diskussion, och vi kunna ej möta dem på deras stridsfält emedan våldet och klasslagstiftningar äro sammankopplade.

Men dessa — kapitalisterna — dagdrivarna, den ingenting producerande klassen, kan dock ej emotstå oss på det industriella fältet.

Där har arbetarklassen makten då den bara en gång bliver övertygad om att arbetarna framskapa alla rikedomar och när de förstå att de kunna stoppa samhällshjulet samt sätta detta igång efter eget behag. Vår strid är en industriell sådan och våra vapen väljas i regel därefter.

"The Industrial Workers" avstår ifrån all ansvarighet för individuella handlingar som ej äro i förlikning med öppna och av organisationen erkända försäkringsbevis, och särskilda handlingar vilka ej äro industriella i sin karaktär och innesluta på det industriella fältet. Vårt program är ej av individuell vedergällning. Individuella medlemmar äro själva ansvariga för handlingar som ej äro av organisationen bestämda. Vi varnar alltid våra medlemmar för att bli förlädda av hyrda spioner vilka söka inträde i våra organisationer såsom sympatisörer och vänner samt försöka att förläda oss till att begå olagliga handlingar. Vår karaktär är fri och öppen revolutionär och vårt syfte är ej att ändra eller avskaffa en oöftrycklig lag, men vårt syfte är att avskaffa föneslaveriet och skapa en värld värd att leva uti. Vår vård blir därför alltid till den stora massan av millioner arbetare och därför kan ej vårt program giva en hänsyn till hemligheter. Vår tillit till I. W. W. ligger hos arbetarklassens upplysning och organisationsförmåga. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Vi mera än tillräckligt av, så på dem behöva vi inte spara. Framför en stark ekonomisk organisation, låt oss taga kontroll av produktions- och distributionsmedlen, och organisationer för oss. Vi upplyser och organiserar så att när vi begär en handling, denna handling begås gemensamt.

Varför de brutala förföljelserna inte kunna döda I. W. W.

Forts. fr. nr 2.

Om ett riktigt socialistiskt parti skulle kunna överändakasta det nuvarande kapitalistiska statsystemet och erhålla kontroll över industrien — bestämmanderätt över produktionen — ingenting mindre än ett kaos var att vänta, beroende på deras nuvarande organisation, utveckling och upplysning.

En störing i utveckling är allt man kunde vänta av detsamma på grund av att industriell demokrati kan inte komma som en gåva från skyn, utan är en växt av utvecklingen, en ting som måste erhållas genom ekonomisk träning och disciplinering av arbetarklassen. Våra välment socialister måste komma ihåg att "Nationer och klasser vilka i gångna tider vunnit rätten att bestämma över sig själva, har demonstrerat sin förmåga, samt lagt grunden till det nya systemet, under tiden de stridde för att erhålla det", vi måste göra detsamma.

Arbetarna måste genomgå en frivillig praktik i kooperativ produktion, röstning på en politisk frälsare är inte någon sådan praktik.

Det är mera en gammal förmaning: "följ din ledare" eller rikandet av personerna, en sammanblandning av olika klasser, vilka för det ögonblicket låter påskina de hava gemensamma intressen, eller samma tankar. Men det är inget bevis på att denna sammanblandning av klasser är så organiserade, upplysta eller utvecklade, att de kunna i harmoni och på bästa eller mest effektiva sätt förvalta och kontrollera produktions- och distributionsmaskineriet, när som det mest hårdnackade motstånd är att vänta, av en stark minoritet, som har röstat i motsatt riktning till dem.

En början till social upplysning tillsammans med en altruistisk känsla, förorsakar förtroende till många till att rösta på en socialistisk representant, men det är inget bevis på att dessa personer voro pålitliga i en kris, då kanske deras ekonomiska ställning vore hotad, eller det bleve en fråga på liv och död.

Nej, industriell demokrati kommer endast genom en stark vilja för detsamma, av en klassmedveten arbetarklass — en organiserad massa av arbetare — och denna klass är maskinproletären; arbetarna som äro vana vid industrierna, ha praktik i den sociala produktionen, leva och arbeta under gemensamma förhållanden, i gemensamt ekonomiskt intresse, äro beroende på samma ekonomiska inflytanden, som i harmoni och disciplin förstår att dela ansvaret.

En sådan omvälvning har inte mycket möjligheter att komma genom en allmän röstning, men har större möjligheter att komma genom en stor ekonomisk rubbning (t. ex. hotet av en general strejk eller lockout) eller genom en allmän omröstning av endast arbetare. Till och med då, det kan endast taga plats efter ar-

betarklassen har genomgått en grundlig lärdom och praktik, när de ha lärt sig och visat sin förmåga i frivillig kooperativ och självansvar, demonstrerat sin förmåga i att framgångsfullt fortföra med produktionen och distributionen så att alla få tillräckligt av förnödenheter.

Marx, den store ekonomikern och sociale filosofen, har bevisat, att den politiska aktionen endast är en reflektion av det ekonomiska förhållandet; allt allt eftersom en klass tillväxer, medvetandet om sitt ekonomiska inflytande den strävar mera och mera för att taga del i det politiska livet, samt att guvernementet i ett klassanhälle, är ett instrument av klassstyrka och valde, och att det är starkt och svagt, allt beroende på den klassstyrka som den representerar. Han förklarar alltså att det är arbetarklassens mission att överändakasta kapitalistklassen, med dess klassguvernemang samt etablera ett nytt samhälle baserat på ekonomisk jämlikhet, därför utan klasser eller guvernemang som är beroende på någon särskild klass.

Frederick Engles uttalanden om den franska revolutionen kom till den slutsatsen, att arbetarklassen aldrig kan beslagtaga den nu färdiggjorda makten som kapitaliststaten besitter, för sitt eget användande. Alla våra stora tänkare överensstämmer i att staten såsom sådan — det brutala instrumentet av klassstyrka — måste sluta med den klass som har uppehållit det, och i dess ställe måste komma en "förvaltning av alliganden", ekonomisk institution, till att möta behovet och fördringarna av ett ekonomiskt fritt industriellt samhälle.

Därför, huvuduppgiften av proletären är inte att söka vinna eller övertaga makten av guvernementet, med att erövrade dess politiska makt vid valurnan, utan att utveckla och organisera sin ekonomiska makt så att den kan med egna vapen och metoder förstöra den klassstyrka av sin motståndare och dess hatfulla skadliga institution vilken denna klassstyrka uppehåller.

En man är lik ett djur — han går i riktning mot matförrådet — och institutionerna äro lika män — de upphöra när de inte få tillräckligt näring.

När kapitalistklassen är besegrad på det ekonomiska området av en klassmedveten arbetarklass, som håller källan av förmögenhet i ett förtvivlat grepp, deras institutioner måste falla, detta lämnar fältet fritt för ett nytt, lyckligare samhälle.

Forts. i nästa nr.

Hycklare

(Forts. fr. sid. 1.)

Jag vet att den faller, den faller när stormen kommer, då tiden är mogen för dess fall. Fångelserna skänka intet skydd, lagar och pännigar icke heller.

De tala om frihet; men är det frihet att kasta motståndare i fängelset, därför att de hysa egna meningar, eller är det den mörka medeltiden med förföljelser och inkvisition? Är det demokratiskt att den ene bestraffas för att han tjärfes kritiserat en styrande, vilken i sin tur får säga och göra vad han vill. Detta liknar mera feodalt självsvåld än något annat.

Ta vi parti för Tyskland? Nej, aldrig! Vi äro fosterlandsförräddare, men inga förräddare. Vi äro fiender mot orättvisor, våld och tyranni, och vi tro på att ståda vårt eget hus. Om en orättvisa

begås i Sverige, Frankrike, England eller Amerika, är den lika fördömlig, som om den vore "made in Germany."

Om oskyldiga straffas i Amerika, bjuder oss logiken att fälla samma hårda domar däröver, som när det händer i ett annat land.

Vi gå ej med hartassarna omkring här hemma och slå med järnhand utomlands.

"Män måste älska sanningen ända till hårdhet," skrev Nietzsche och vi instämmer i hans höga paroll och söka leva därefter.

Det har lyckats att framtvinga en viss stumhet för tillfället, men hur länge den varar kan ingen förutspå.

Betrakta arbetaren, vilken tyst och hotfull står vid sin post. En dag skola dessa läppar tala; en dag skola dessa grova händer gripa vapnet och gå till storm.

W. E.—hl.

Slut Jer sammen

(Forts. fr. sid. 1.)

Der er hundrevis af lignende tilfælde, som kan drages frem og blive værd at tænke over. Men lad os gaa frem, og se hvad som gaar for sig i Chicago. 106 union mænd sidder indesparret for 10,000 forbrydelser. Hvorfor blev disse mænd ikke fængslet forud, f. eks. da de brød loven for den 50de gangen. Hvorfor vente? Var det sløvhed fra myndighedernes side? Maa disse mænd prøves 10,000 gange før de kan frifindes?

De staar stevnet for retten. Lad os se hvad U. S. Industrial Relation Commission har at sige om justisen i Chicago og Cook County, Ill.:

Efter en grundig undersøgelse fandt de, at kun faa arbejdere sidder paa "jury." Der er over 200,000 organiserede fagmænd i Chicago, men bare 10% er draget for jury-tjeneste. I forhold til deres antal omerent 70% skulde sidde paa "jury."

Al 130 forskellige professioner droges 413 jurymænd, d. v. s. 3 mænd fra hver profession.

Paa den anden side fandt de, professioner tiltrods for deres faatallighed, vel repræsenteret. Der var direktører, bestyrere, kapitalister, kjøbmænd, kompanisekretærer, formænd, agenter, bogholdere, ekspeditører og handelsreisende. En gennemsnit procent af 172 fra disse bestillinger sidder paa "jury." Disse forhold er typiske for justisen landet rundt. Vi kan derfor let fatte, hvad vi kan vente af kapitalisternes domstole.

Vi er ikke aarsagen til arbejderens misnøje. De daarlige arbejdsforhold, og lave betalinger er grunden til streikene som tog plads sidste sommer.

Retten til at organisere os for vor egen beskyttelse er nektet os. Vi maa overkomme dette ved at bygge op I. W. W., saa at vi har et dobbelt saa stort medlemsantal, naar vore kamrater kommer for retten. Aviser, brochurer af flyveskrifter maa spredes over alt.

Vi maa faa arbejderne til at forstaa hvad udfaldet af disse stger, vil betyde for arbejderklassen i sin helhed.

Hjælp os ikke paa grund af medlidenhed. Vi har ingen brug for sympathy. Vi beder dig for din egen skyld at slutte dig til os. Hvis vi kan underkues, saa kan du. Hvad som er gjort mod de I. W. W. kan gjøres mod dig. Det er organisationsretten, telefriheden, ja din frihed som staar i fare, for at fratages dig. Vor undergang er din, hvis vi vinder er det til din fordel. Hvis arbejderne vil indse, at vi nu staar ansigt til ansigt med en krise, hvori hele vor klasse er interesserede i dens udfald, da vil seiren blive vor. Det er ikke bare en forstaaelse som behöves. Det en handling.

Det er op til alle medlemmer, at hjælpe til financielt, men først af alt at bygge vor organisation sterkere og større. Ci maa holde organisationen isammen trods alle forsøg paa at udrydde den. Det er ligegyldigt hvad organisation eller parti du tilhører i arbejderbevægelsen hvis I. W. W. kan skaffes af veien, saa kan den du tilhører. Vi har været den mest aktive og er derfor den første som er udsat for kapitalismens organiserede anfald. Under patriotismens maske benyttes arbejdsgrupperne sig af en god anledning til at udrydde den organiserede arbejderbevægelsen, mens de forsterker sin egen stilling.

Vi har en haard kamp for os, vi har ingen retfærdighed at vente, men maa have mere magt. Det er umuligt at være neutral i klassekampen. Er du for os, da maa du slutte dig til os og hjælpe til. Du er imod os hvis du intet gjør. Paa dig beror de fængslede kamraters skjæbne. Paa dig — arbejder — beror I. W. W.'s seier eller undergang.

Vi staar for industriel frihed, uden denne er vi slaver.

Vi erkjender kalasekampen, og nødvendigheden af at organisere

En så kallad rättvisa

Återigen har lagen varit framme med sin så kallade rättvisa.

Vi voro nämligen 11 kamrater som den 9 januari blevo dömda till 8 månaders fängelse. Två till 51 dagar, och den 14 blevo återigen 2 dömda, en till 4 och en till 8 månaders fängelse. Brottet som vi voro anklagade för var, att vi inte den 5 juni låtit "inskriva oss såsom villiga att gå ut och mörda våra kamrater på andra sidan atlanten.

Efter det lagen av högsta domstol blivit förklarad "Constitutional" blevo vi av vår advokat tillsagda att infinna oss inför Pontius Pilatus.

Morgonen den ovan nämnda dagen voro vi alla samlade. Inga ledsamma ansikten syntes ibland oss. Alla voro vi beredda att gå innanför gallret, om så skulle fordras, ifall de därigenom tänkte vinna sympati eller omvända oss till lydiga patrioter. Sedan blevo vi alla uppropade, och efter advokatens anvisning erkänna oss skyldiga.

Aklagaren började med att fråga oss efter orsaken varför vi inte registrerade och om vi tillhörde socialistiska partiet I. W. W. var han nästan säker på att vi tillhörde, och i flesta fall hörde man ordet förvrängas från hans läppar. Du tillhör I. W. W., gör du inte?

När vi sedan allesammans hade genomgått samma prosedur, blevo vi av dommaren tilltalade, vari han försökte att begagna så mycket av sin vältalighet som möjligt — vari han tycktes förstå, att vi alla förstodo lagen. Så det kunde inte vara den orsaken varför vi inte registrerade. Ävenså tyckte han, att vi voro alla unga, intelligenta män, som inte skulle vilja draga alla fördelar av vad som gives arbetaren här i landet, utan att vi själva vilja sätta våra skuldror till skydd, om landet skulle fordra det.

Ja, det är ungefär vad som försiggick under rättegången.

Men huru länge skola vi låta dessa behandla oss efter eget godtycke utan att resa oss upp och försvara oss såsom en klass i samhället?

Tänk efter! Alla de kamrater, landet runt, som ha blivit rymda från sina hustrur och barn, vänner och bekanta, för att insparas i ett uselt fängelse, hvilket kan — vara lämpligt för allting annat, men inte till bostad för människor.

Inte för något annat brott, än att de försökte att organisera arbetarna i en enda stor organisation, vilket är det enda vapen, som vi ha att försvara oss med, emot vår fiende kapitalisten.

Jag tycker tiden skulle vara inne nu att varje arbetare inser sin plikt i att understödja sina arbetskamrater i kampen mot industriellt förtryck.

Ni vet att vi ha inget att förlora, så varför inte försöka att förbättra sådana förhållanden som vi anse och veta inte äro nyttiga för oss. Så därför! In i organisationen, gör din insats såsom en vaken arbetare i kampen mot det patriot kapitalistiska förtryck som nu existerar. A. L.

SANNINGEN KRYPER FRAM

Chicago Tribune överraskar utantvivel alla som känna till I. W. W. i det att denna gång nämnda blaska stieker in en liten notis om att de anklagade I. W. W. medlemmarnas sak kommer återigen för Judge Landis den 23 jan. Brottsligheten säges det, består i att de äro medlemmar av I. W. W. Vart tog anklagelsen av "Conspiracy" vägen?

En av brottslighetsarna

os i en stor union. Med detta ideal af arbejderens solidaritet vil vi staa eller falde.

Vi maa have tusinder af daler till forsva af vore kamrater.

Send penge til nærmeste forsvarekomite. Eller direkte til Wm. D. Haywood, Chicago, Ill., 1001 W. Madison Street.

J. A. H.

★ ★ Donera en Dags-lön för General Defence ★ ★

Myteriet i tyska marinen

Efter revolutionen i Ryssland, då Zarismens blods- och våldsystem med sina galgar och deportationer till Sibiriens isöknar avskaffades, står Tyskland ensam som ett bålverk för reaktionen i Europa. Varje yttring av frihet hos folket undertrycks här av de maktägande med de brutalaste möjliga våldsmedel och där råder ett skräckvälde som är fullt jämförligt med det, som var rådande i det förstnämnda landet, innan den gamla regimens fall där.

Man har, efter de tyska arbetarnas oförsvarliga uppträdande vid krigsutbrottet och deras hållning under världskrigets gång, inom revolutionära kretsar allmänt börjat luta åt den uppfattningen, att det tyska proletarietet är ingenting att räkna med vid en världsvärld. Ja, det finnes t. o. m. revolutionärer, som våga påståendet, att det tyska folket aldrig kommer att resa på sig och göra revolution hur stor nöden och eländet må bli där i landet.

Som en överraskning av angånämslag när oss därför underrättelsen om myteriet inom tyska marinen. Att denna händelse, som så mycket låtit tala om sig och som varit föremål för en skarp debatt inom tyska riksdagen, icke är att hänföra till de spontana hungerrevolter, som här och var uppstått i Tyskland, är helt säkert. Tvärtom tyckes vi här stå inför en vitt utgrenad och systematiskt planlagd revolutionär rörelse, som hotar junker- och krigsstatens system och den reaktionära systemets i Tyskland bestånd. Den tyska riksdagen söker som naturligt är att bagatellisera händelsen, sedan den nu supplit ut, och reducera den till en obetydlig. Men enbart de omänskliga straff, som dömts de revolterande marinsoldaterna — sålunda lär av kryssaren Derfflingers besättning, varifrån rörelsen tycks ha sin utgångspunkt, 15 män blivit skjutna och 23 män dömda tukthusarbeta från 5 till 15 år — visar oss med all önskvärd tydlighet att det inträffade varit av en ytterst allvarig natur.

Enligt en version av saken, som varit synlig i pressen, så skulle besättningen på ovan nämnda kryssare ha fängslat sina officerare, bemäktigat sig fartyget och satt kurs på det neutrala Norge med avsikt att där låta internera sig, men planen skulle ha misslyckats, genom att de mött andra regeringstroga krigsfartyg, med vilka de måste inläta sig i strid och så hade de dukat under för övermakten och måste giva sig på nåd och onåd.

I det anförande, som hölls i tyska riksdagen av marinministern Capelle, yttrade denne på tal om myteriet bland annat: Det är tyvärr ett sorgligt faktum att den ryska revolutionen också har försvridit huvudet på några personer ombord på vår flotta och utsläkt revolutionära idéer bland dem. Dessa människors vansinniga planer gingo ut på att

värva pålitliga män från alla fartyg samt bringa hela manskapet ombord på flottan att vägra lydnad och att med eventuellt användande av våld förlama flottan och framtinga fred.

Om de vidare händelserna vid flottan kan jag icke här uttala mig, ett fåtal personer, som förgätit sin plikt och ära, ha gjort sig skyldiga till svåra förseelser och fått sitt välförtjänta straff.

Så uttalar sig den tyske ministern. Det vill synas som om stora händelser förestode i das grosse vaterland, händelser som kunna få en avgörande betydelse för den efterlängtda freden och mänsklighetens frammarsch mot ljusare och lyckligare samhällsförhållanden.

Skall det tyska proletarietet sent omsider också taga sitt förnuft till fänga och lära sig inse det dånaktiga i att offra liv och blod för kapitalets intressen? Det är en fråga, som endast framtiden kan besvara. Med arkebuseringar och svåra fängelsestraff har det lyckats sabelväldets representanter, som har så många mord på sina samveten, att för tillfället undertrycka de frihetsälskande tendenser, som framträtt inom den tyska marinen. Men revolutionens befruktande idé är troligtvis härmed icke död. Det glöder under askan, det bubblar och jäser på djupet.

Utbrottets timma skrider allt närmare och närmare. Kanske skall inom en icke så avlägsen framtid också det tyska våldssystemet av ett över rättsskänslan kränkande upprört proletariet skaffas ur världen och de metoder, som dess upprätthållare nu tillämpa gå ut över deras egna huvud.

Vi äro fullt förvissade om att det också i Tyskland finnes icke så få arbetare med revolutionärt tänkesätt, som arbeta i det tysta med att utbreda revolutionens idé och som blott vaktat på ett gynnsamt tillfälle att stiga fram och höja revoltens fana och driva massorna fram till aktion mot sina enda verkliga fiender, de tyska kapitalisterna.

Revolution i stället för krig — vapnen ha utsågarna satt i arbetarnas händer — det är enligt vår uppfattning något förnuftigt, men arbetare som mörda arbetare på befallning av sina förtryckare — vilket vanvett!

Vi erinra oss vad Maupassant skrivit: "Och det mest förvånande är, att folket icke resa sig mot regeringarna." "Det mest förvånande är att ej hela det under samhällslagret gör uppror bara det bör kriget närmas. Skola vi beständigt leva under trycket av våra barbariska förfäders gamla, eländiga sedvanor, barbariska fördomar och blodstränga tankegång." När de styrande taga sig rätt att dräpa folket, ligger det då något förvånande i att folket under tiden taga sig en annan rätt!

Bernhard Alvar.

Från Syndikalisten.

Små nyheter av stort värde

Olycksnumret 137 Skogsarbetarna på västkusten vunno 1300 nya medlemmar för december månad. Vi få se för vilka 13 är ett olycksnummer denna gången. Tänker att skogsbaronerna redan har en övertygelse om den saken.

Förutan några stora formaliteter och ceremonier Angelo Caotri, Boknummer 363635, blev utestängd från I. W. W. och hans medlemskort blev framtagna honom, när de fann ut att han smugglade whiskey i Plummer, Idaho dagen innan jul. Tio rödblodade kamrater spelade huvudrollen i dråpet.

Varje kamrat skulle göra sammanlunda, samt rapportera händelsen

till några av I. W. W. tidningar och till distriktsekreteraren.

Flera sträcker har gått av stapeln ute i västern och har bringat önskat resultat. Fordringar har varit: fri cirkulation av I. W. W. litteratur och tidningar i kampen. Gott gjort kamrater, ni kan inte skada I. W. W. med sådana handlingar.

Vem kan påstå att medlemmar av I. W. W. alltid äro orättvist behandlade? Har någon sett eller hört att tillfälle givits någon — förutan I. W. W. — begå 10,000 lagbrott innan rättvisan varit där med sina långa fingrar?

Kamrater! Fram för en stark och intensiv agitation

Kamrater! "Gör vi allt vi kan för agitationen? Knappt troligt. Nu mer än någonsin förut i arbetarklassens historia, behöves en stark ekonomisk organisation, nu, då alla möjliga medel äro användbara för att framlura oss vår del av vad vi producerat, både direkt och indirekt, då måste vi mer än någonsin förut agitera, upplysa och organisera.

Vi förstår, det nu är svårt i många fall att få en god talare för våra möten, på grund av att våra bästa förmågor just nu äro "parasiter" på Unkle Sam, men vi kan och måste göra något.

I första numret av Allarm för 1918, inkom en artikel av Carl Ahlteen; artikeln Klassindelning inom arbetarklassen, vilken på grund av sitt lättfattliga och sakliga innehåll, mycket väl kunde användas både på våra egna såväl som andra radikala föreningsmöten, för utdelning.

Nämnda artikel berör de flesta argument vi får till livs när vi försöker att få en liten löneförhöjning av våra respektive arbetsgivare, samt bevisar i vad orsak nämnda klassindelning, är till fördel för m. m. Den bevisar samtidigt hur som vi, såsom en klass, skulle organisera för vårt eget intresse.

Allarms kom., har beslutat att låta trycka nämnda artikel i uppsatser, till självkostnadspris.

Varje skandinaviskt talande I. W. W. förening skulle skyndsamt rekrytera, samt om möjligt var som finnes socialist- eller Vermandiklubb, inverka på dem så de också rekrytera av nämnda uppsatser. Priset bliver ungefär \$2.00 per tusen.

Mera fart i agitationen, och följden bliver en starkare organisation.

Låt oss höra från eder, stridande kamrater, fortast möjligt.

Eder för industriell frihet,

Allarms kom., P. B. 179.,

Minneapolis, Minn.

Fra Work People's College, Smithville, Minn.

Tillat mig att ge en report av hvad vi läste i dit papper för ett par veckor sedan. En brutal händelse till en del av arbeiderne i Red Lodge, Mont.

Som vi huskar, tre eller fire var taget fängslet, och nästen släet till döden. En uskyldig kvinde blev dräbt, och en mand, Emil Koski, var nästen drevnen gal.

En report kommer nu att Koski sind har givet under för det frygtssomme anstrengelse. Han er end nu i fængsel, men nægter at æde uden hans hustru er med ham, de klæder paa ham med magt. Og igjennem den rhandling skrige han ligt en afsindig.

Det hændte sig saa at en mand var nær Koski's hjem, paa den tid naar dette angreb hændte.

Fortæller det følgende: Omtrent kl. 9:30 kom en automobil forbi Koski's hus og stoppe-

de paa næste hjørne. Fem mænd steg ud, og gik til fronten af huset, ved disse mænds fremtræden, kommer der mænd ifra alle kanter og omringede huset. Nogle av disse havde tæpper og andre havde tæpper.

Dette er synligt fra denne historie at Frihedens garde ikke ventede paa at faa modstand av Koski, men ventede paa han skulde overgive sig, som i den forudgaaende visit. I den senere begivenhed vilde de snart rulle ham ind i sine tæpper og kvæle hans skrig for hjælp.

I. W. W. principförklaring

Arbetareklassen och arbetsgivar-klassen har ingenting gemensamt. Det kan icke bli fred så länge miljoner av det arbetande folket lever i nöd och umbäranden, och de få som utgöra överklassen, har allt det goda i livet.

Mellan dessa två klasser måste en strid pågå tills hela världens arbetare organiserat sig såsom en klass, tagit jorden med produktionsmedlen i besittning och avskaffat lönesystemet.

Vi finner att centraliseringen av ledningen över industrien på färre och färre händer, gör det omöjligt för yrkesföreningarna att mätta sig med arbetsgivar-klassens alltid växande makt. Yrkesföreningarna åstadkomma ett tillstånd, som gör att en grupp arbetare bli ställda emot en annan grupp arbetare inom samma industri, därigenom nedgöra de varandra under lönesystemet. Det fjärde hjälpa yrkesföreningarna arbetsgivar-klassen att vinna arbetarna till den tro, att de

Det var klart nok at naar de havde disse tingene de havde med var til at tage ham til en ensom plads, og fuldføre en anden Frank Little-historie. Denne plan mislykkedes paa grund av Koski's modstand.

"Coroner" holdt en undersøgelse over Mrs. Jacksons legeme som var skudt under det angreb av Koski's hjem. Og avgjorde en grund til hendes død, at hun var blit skudt med en av Koski's kuller. Dette var ventet, det var rapporteret at fuldførde sin be-drift, han vilde blive nødt til at skyde igjennem gulvet, hvilket var en sandsynlig ting for ham at gjøre naar han havde sine uventede mordere paa døren.

Ingen anklage for mord blev gjort imod Koski. Men vi forstaa at det er coroners erklæring er bare et blof, og er ment at skabe en følelse imod Koski.

Peoples College udsender sine hilsninger til alle strævende søstre og brødre. Vi ønsker til alle, stridende. Hvilken er saa nødvendig for en fortsættende av den industrial revolution, og endelig overkaste de kapitalistiske system. Medens vi fører slagsmålet, lat os blive forvisset om at vi behøver et nyt samhälle, og passe os efter erfordringerne og studere det store arbeide som vil snart blive vort til at gjøre.

Arbetareklassen har gemensamma intressen med arbetsgivarne.

Dessa deras förhållanden kunna förändras, och arbetareklassens intressen uppehållas endast genom en organisation formad så, att alla deras medlemmar inom en industri, kunna nedlägga arbetet när en strejk eller lockout pågår i någon del därav, därigenom göra de en oförrätt till en oförrätt till alla.

I stället för det konservativa valspråket: "En god betalning för ett gott dagsverk", måste vi på vår fana skriva det revolutionära: "ned med lönesystemet".

Det är arbetareklassens historiska mission att avskaffa kapitalismen. Produktionens armar måste organiseras, icke endast för de dagliga striderna mot kapitalismen, men även för att överta produktionen när detsamma är avskaffat. Genom att organisera oss industriellt uppbygga vi det nya samhället inom ramen av det gamla. ORGANISERA!

Local 480 av I. W. W., möter 2ndra och 4de måndagen kl. 8 e. m. hvarje månad å Socialisternas hall, hörnet av 7de gatan och 6te avenue, Rockford, Ill.

Alla lönearbetare vinna inträde!

"OPEN FORUM" hålles i I. W. W. Hall, 11½ Western Ave., Minneapolis, Minn., varje söndag kl. 3 e. m.

De mest berömda talare och de mest brännande frågor skall beröras.

Talare är som följer:

Feb. 3. Latimar. Subjekt: Arbetarna och arbetsrörelse efter kriget.

Feb. 10. Tom Hickey. Subjekt: Samarbetet emellan farmarna och organiserade arbetare.

Feb. 17. William S. Brown.

Feb. 24. Sugarman.

Fritt inträde

Alla välkomna

Från Minneapolis till alla tjänsteflickor

Alla lönearbetande kvinnor, görande husarbete, inbjudes härmed att besöka vår lokal, (belägen å 11½ Western Ave., 3dje våningen) för att själva övertyga sig om rätta förhållandet med denna organisation.

Kapitalistfruarne begagnar sig av alla till buds stående medel för att avskräcka sina tjänsteflickor för att komma i beröring med denna organisation eller dess medlemmar. En lögn betraktas som en hjälp sänd av Gud, om de med densamma kan injaga fruktan hos sina tjänare för nämnda förening.

Den sista hjälpen ovanifrån är, ett utav parasiternas modedockors stabila påstående att alla flickor tillhörande Domestic Workers Industrial Union kommer att arresteras och dömas tillsammans med de andra, nu i fängelser varande medlemmar av olika Industriella föreningar.

Kapitalisterna brukar att använda sig av diplomatiska metoder för befordrandet av sina intressen, men denna taktik kan ej påstås vara av sådan natur. Låt oss föreställa oss att denna lögn vore sanning, så bevisar ovillkorligen detta, att det icke är beroende av vad en person har gjort, gör, eller kommer att göra, utan endast att det är organisationen som är farlig för deras extravaganta och luxuösa levnadsförhållanden, och bliver därför också av naturlig följd, orsaken varför de tager så mycket intresse i att förkrypa densamma.

De påstå också "oförskämt nog" att det är av välvilja och med omtanke av vårt framtida väl, som de förmåna och försöka att avhålla oss från umgänge, icke allena från organisationen, utan också från dess medlemmar, men när vi begär mera betalt, och som orsak för detsamma angiver att vi behöva en del nödvändiga artiklar för vårt välbefinnande, då finnes ej det minsta spår av detta ovan nämnda intresse. I stället får vi då höra att om vi inte är nöjda med den avlöning vi ha, så finnes det många andra som vilja övertaga vår plats.

Därför framställes denna vädjan till alla oorganiserade tjänsteflickor, som av förhållanden och umgängeskrets, fått en skev och allt igenom oriktig uppfattning om nödvändigheten av att organisera, att besöka vår lokal, för vidare upplysningar, och vi framställer en kamratlig uppmaning till alla som arbetar inom nämnda industri, att ansluta sig till oss i

akt och mening att förbättra våra levnadsförhållanden.

Vi måste lära oss att eniga vi stå, söndrade vi falla, och när vi förstå innebörden av denna mening så hjälper det icke det allra minsta, sak samma, vilka metoder påhängsmatronerna använda emot oss.

Grundprinciperna för klassmedvetenhet är medvetandet av att människans intresse för egna fördelar, dikterar hennes handlingar.

När vi veta att det existerar endast två klasser, och våra värkan-de lemmar och slitna händer övertygar oss allt för väl, vilken klass vi tillhöra, så borde detta vara nog för oss, att genomskåda denna smickrande och förledande, men dock så falska mask, som våra förtryckare alltid bära. Om det är i deras intresse att vi icke tillhör föreningen, så måste det alldeles självklart vara i vårt intresse att tillhöra densamma.

För att bevisa sin översvallande kärlek, för kriget och dess följder, så har silkeskjols-madamerna beslutat på sitt sista möte (Kombinerat kafferep och "ice-cream-party") att tillsäga (befalla) sina tjänsteflickor att åsidosätta två timmar varje torsdagsmiddag (ungefär hela vår fritid) för att sy, och sticka för någon-någonstans, person och plats, kan de icke ens själva bestämma.

Det synes som om vi vore nödvändiga att med vårt arbete bevisa deras patriotism, om så är fallet så tror jag att de ej kommer i tillfälle att bevisa denna sin känsla. Om det är en nödvändighet att detta arbete måste utföras, varför inte då anställa en del av alla de arbetslösa kvinnor som nu söka arbete.

De skulle ju i alla fall icke förlora något, ty det är ju våra, de från oss stulna pengar som de använda.

Kamrater! Klassyststrar! I Domestic Workers Industrial Union är plats för oss alla, och det är allas vår plats, förena eder med oss, eller börja eder egen förening, vilkens uppgift är: att med alla till buds stående medel, förbättra och upplysa lönearbetarens ställning i samhället, och vilkens mål är: RÄTTEN TILL FULLA PRODUKTEN AV ARBETET.

D. W. I. U. of I. W. W., 11½ Western Ave., 3dje våningen.

Mötestid varje onsdag kl. 8 e. m.

E. S.

Gnistor

Vinst för båda parterna. En kamrat meddelar "Industrial Worker," att i camp 1, av Rose Lake Lumber Co's i Rose Lake, Idaho, nämnda bolag skulle genom falsk åtgärd hålla arbetarna kvar i campen.

Isolering på grund av smittosam sjukdom var deras ljusa idé. En I. W. W. delegat var lyckligtvis i campen och han tog tiden i akt, agiterade för slaverna och gjorde en resultatgivande affär. Han kunde naturligtvis inte avskedas på grund av "isoleringen."

Och när basen fann för gott att upphäva "isoleringen" denna dåliga värld hade förökats med ett ganska stort antal I. W. W. s. Gott, gör det igen!

Om du lider av ofta påkommande kronisk kassafeber, gå till närmaste postkontor och prenumerera på Allarm. Vi lova att innan krets slut, du skall hava lärt ett säkert botemedel.

Hungrig i går, hungrig i dag, hungrig i morgon — det är den heliga treenigheten för arbetarna.